

Bestyrelsen skal derfor rumme medlemmer fra erhvervslivet med en professionel tilgang til bestyrelsesarbejde og med fornøden finansiell indsigt. Formanden skal have stor indsigt i bestyrelsesarbejde og i EKF's arbejdsområde. Erhvervsrepræsentationen afspejler, at ordningen som udgangspunkt er brugerfinansieret, ikke må virke konkurrenceforvridende i forhold til kommercielle finansieringsinstitutter, og at der kræves betydelig faglig indsigt i finansieringsforhold.

Bestyrelsens sammensætning skal derudover afspejle de erhvervspolitiske, statsfinansielle og udenrigshandelspolitiske interesser, der ligger i, at statslige midler forpligtes i forbindelse med garantiudstedelsen. De i så henseende relevante ministerier vil derfor blive repræsenteret i bestyrelsen.

Der tilsigtes balance mellem bestyrelsesmedlemmerne fra den private og den statslige sektor. I tilfælde af stemmelighed i afstemningssituationer vil formanden være udslagsgivende.

Lovteksten fastlægger således ikke et bestemt antal bestyrelsesmedlemmer og bemanning, men sammensætningen skal til enhver tid afspejle behovet i forhold til de opgaver, som ministeren pålægger EKF. Sammensætningen vil derfor også løbende kunne overvejes. I forbindelse med udnævnelse af bestyrelsen er det således også hensigtsmæssigt, at ministeren inden udnævnelse af de enkelte bestyrelsesmedlemmer konsulterer interessenterne i EKF's forretningsområde om den mest hensigtsmæssige sammensætning.

For tiden vil bestyrelsen komme til at bestå af 7 medlemmer inklusive formanden.

Spørgsmål 5:

Ministeren anmodes om at redegøre for baggrunden for, at det kun er bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer statslige interesser, som skal have en stedfortræderordning, og hvorfor en sådan ordning ikke skal gælde enten for alle eller ingen bestyrelsesmedlemmer.

Svar:

I forslaget til den nye affattelse af lovens § 3 fastlægges alene, at ministeren udpeger bestyrelsen. Af bemærkningerne til affattelsen af § 3 (bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 8) fremgår, at bestyrelsesmedlemmerne vil blive personligt udpeget, hvorfor der ikke udnævnes suppleanter.

Det anføres dog videre i bemærkningerne, at det vil kunne blive nødvendigt at etablere en særlig stedfortræderordning for de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer de statslige interesser.

Der er således i bemærkningerne taget højde for den eventuelitet, at det kunne blive nødvendigt med en særlig stedfortræderordning for et af de bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer statslige interesser.

Med henblik på i videst muligt omfang at sikre engagement, fuldstændig entydig ansvarsplacering hos bestyrelsesmedlemmerne og fuldstændig ens stilling for bestyrelsesmedlemmerne kan jeg oplyse for udvalget, at der ikke vil blive udnævnt stedfortrædere for nogle af medlemmerne uanset disses personlige og arbejdsmæssige baggrund samt ansættelsesforhold.

Spørgsmål 6:

Ministeren anmodes om at redegøre for, hvornår private kommercielle markedsdeltagere normalt ikke påtager sig risici af den art og det omfang, som virksomheder søger eventuelle tab inddækket ved.

Svar:

Med henblik på at undgå konkurrenceforvridning mellem det private eksportkreditforsikringsmarked og de statslige eksportkreditforsikringsordninger har EU-Kommissionen for EU's vedkommende fastlagt, hvad der er markeds-mæssige risici, som er forbeholdt de private kommercielle markedsdeltagere, og hvad der er ikke-markeds-mæssige risici, og derfor tilladt forretningsområde for de statslige eksportkreditordninger.

EU's definition er fastlagt i Kommissionens meddelelse af 01-09-1997. Heraf fremgår, at ikke-markeds-mæssige risici dels er de mellem-lange og lange kreditter, dels visse af de korte kreditter. Inden for kategorien mellem-lange og lange kreditter er ikke-markeds-mæssige kreditter sådanne, der har en løbetid på mere end 1 år, for visse OECD-lande skal den dog være over 2 år.

Ikke-markeds-mæssige korte risici kan af de statslige eksportkreditinstitutter dækkes på alle lande uden for OECD samt Polen, Ungarn, Tjerkiet, Mexico, Sydkorea og Tyrkiet.

Det følger således af Kommissionens meddelelse, at de ikke-markeds-mæssige risici – både di-